

1 JULI 1926

No. 13

31e JAARGANG

DE STER

HALF-MAANDELIJKSCH TIJDSCHRIFT
VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

OPGERICHT IN 1896

„Datgene wat Ik, de Heere, gesproken heb, heb Ik gesproken, en Ik verontschuldig Mij niet: en ofschoon de hemelen en de aarde zullen voorbijgaan, Mijn woord, hetzij door Mijne eigene stem of door de stem Mijner dienstknechten, dat is hetzelfde, zal niet voorbijgaan, doch zal geheel vervuld worden." (L. en V. Afd. 1: 38.)

UITTREKSEL DER TOESPRAAK DOOR DEN PROFEET HEBER J. GRANT

in de Algemeene Conferentie te Salt Lake City,
op Zondag 4 April 1926.

(Deze toespraak werd in zijn geheel weergegeven in de „Utah-Nederlander", een weekblad dat ook verspreid wordt in Nederland. De Redactie heeft, wegens plaatsgebrek, hier het belangrijkste weergegeven.)

(Slot.)

Ik meende na Lincoln's wonderbaar verzoek ter ondersteuning der Constitutie het volgende voor te lezen:

Gladstone zeide, sprekende over de Grondwet der Vereenigde Staten: „Het is het grootste document van zijn soort dat ooit in het brein des menschen is ontstaan".

Het geloof der Laterdaagsche Heiligen en de onderrichtingen die ik sedert mijn kindsheid op mijn moeders schoot ontving en ook van deze plaats, waren dat de Grondwet van ons land geschreven was door mannen die van God geïnspireerd werden. Daarom behooren wij, Laterdaagsche Heiligen, meer nog dan enig ander volk, ondersteuners der grondwet te zijn, alsmede van alle constitutioneele wetten.

Hier is een uitknipsel van een groot financieel blad:

„„Hoovaardigheid is vóór de verbreking, en hoogheid des geestes vóór den val", is vandaag even waar als 2500 jaren geleden. De aanwijzigingen der oppervlakkige toestanden zijn niet bevredigend. Een misdadige strooming teistert het land; matigheid en zelfbeheersching zijn een grap geworden; het onderhouden van

en de eerbied voor de wet worden als onderwetsch beschouwd; eerlijke arbeid wordt beschouwd als iets wat men ontwijken moet; vele personen trachten iets voor niets te verkrijgen en steken zich in schulden voor noodlooze weelden en nadeelige geneugten”.

Hier op deze plaats waarschuw ik de Laterdaagsche Heiligen rechtstreeks automobielen te koopen en de noodzakelijkheden des levens te koopen als zij het geld er voor hebben, maar hun toekomst niet te bezwaren door hypotheken. Ik heb gehoord dat er in Engeland menschen zijn die hun Zondagskleed elken Maandagmorgen weder beleenen en het Zaterdag van de leenbank terughalen. Ik wensch u hier te zeggen, dat zij, die hun toekomst verrekenen, die zich in schulden zetten voor de gewone noodzakelijkheden des levens en voor de luxe dingen, leggen zich lasten op, die interest op interest zullen moeten opbrengen en welke hun moeite en vernedering zullen bezorgen. En om voort te gaan:

„Gemeene tijdschriften verkrijgen groote circulaties, terwijl colleges hun bidkapellen sluiten en rookzalen openen voor de vrouwelijke studenten”.

Laat mij hier weder zeggen dat dit niet kan gevonden worden in eenige der Kerkscholen of Seminaries. Nog eens, laat de Laterdaagsche Heiligen er als 't u blijft buiten.

Ik hoop oprecht dat deze dingen slechts schijnbeelden zijn en dat het Amerikaansche volk nog steeds een Godvreezende natie is. Zoo niet, dan zijn deze dingen een reusachtige beschuldiging van scholen en colleges, zoowel als van de ouders. Ja, Amerika bezit materielen zegen op het moment en als wij onze voeten op den grond willen houden, zal het tegenwoordige tijdperk van voorspoed nog jaren duren. In het andere geval is alle weelde slechts een instrument ter opbouw of vernietiging. Alles is afhankelijk van de beweegredenen, ambitie en smaken van het volk die dit gereedschap in handen heeft.

Rijkdom en weelde leidt tot dwaasheid en bijna tot datgene dat als zonde gerekend moet worden. Pope zegt:

„Ondeugd, een monster, met vreeselijk gelaat

Wordt eerst gezien, daarna gehaat;

Te vaak gezien, en bekend met dezelve

Verdragen wij haar eerst, en ten laatste omhelzen.”

Als ik mij over de straat begeef schaam ik mij over de onbescheiden kleding, die niet alleen door ons jonge volk gedragen wordt, doch ook door onze moeders en zelfs onze grootmoeders. Het zal mij weder verheugen, wanneer er weer een grooter respect voor de heiligheid van het lichaam over dit land zal komen en onze goede, reine, oprechte dames eene willigheid zullen toonen om zich op gevoeglijker manier te kleeden. Ik zal mij verblijden wan-

neer de Laterdaagsche Heiligen probeeren zullen datgene te zoeken wat hun en hun nageslacht vrede en vertroosting naar lichaam en geest kan bezorgen. De Heere zeide, Hij was een jaloersch God, en wij zouden geen anderen God voor Zijn aangezicht stellen. Derhalve zouden wij den mode-god niet dienen. Toen onze Jongedames Onderlinge Ontwikkelings-Vereeniging georganiseerd werd, droeg zij den titel van Jongedames Beperking-Vereeniging en één der oogmerken was beperking en grooter bescheidenheid in kleding en het zal mij verheugen als de Heere de Laterdaagsche Heiligen zal inspireeren om in de toekomst een beter voorbeeld te geven dan zij op het oogenblik doen.

Ik wensch u mede te deelen, dat ik blij zal zijn als wij de couranten geen berichten meer zullen zenden aangaande zoogenaamde „theekransjes” die in onze woningen gegeven worden. Ik las van „een theekrans”, die ten huize van President Heber J. Grant gegeven was. Er is geen theetafel ten huize van President Heber J. Grant. Er wordt geen thee gediend aan vrienden of bezoekers in President Heber J. Grant's woning. Ik zou gaarne die benaming veranderd zien en daarvoor in de couranten zetten een „gezellige bijeenkomst”, of een „lunch”, of wat u het maar noemen wilt, zoolang er maar een eind gemaakt wordt aan „thee”, daar de Heere ieder Laterdaagsche Heilige verzoekt geen koffie, thee of tabak te gebruiken.

En uit vrees dat ik het vergeten zal wensch ik u een der wonderbaarste geloften voor te lezen, die God met ieder Laterdaagsche Heilige gemaakt heeft die dit Woord van Wijsheid wil opvolgen. Het Woord van Wijsheid werd, als verklaard wordt, slechts drie jaren na de organisatie der Kerk gegeven.

„Al het graan is verordend voor het gebruik van mensch en beest, als het hoofdvoedsel te zijn, niet alleen voor den mensch maar ook voor de beesten des velds, en de vogels des hemels, en al het loopend en kruipend wild gedierte op de aarde:

„En deze heeft God gemaakt voor het gebruik des menschen alleen in tijden van gebrek of hongersnood.”

Het wordt door de groote doctoren erkend, dat te veel gebruik van vleesch voor den mensch nadeelig is en het Woord van Wijsheid leert ons dat.

„Al het graan is goed tot voedsel voor den mensch, eveneens de vrucht des wijnstoks, en al wat vruchten voortbrengt, hetzij in of boven den grond.

„Niettemin, de tarwe voor den mensch, het koren voor den os, de rogge voor de vogelen en de varkens en voor alle beesten des velds, en de gerst voor alle nuttige dieren, en voor zachte dranken evenals andere granen”.

En luistert nu, al gij Laterdaagsche Heiligen, naar het Woord des Heeren en de belofte van den Schepper van hemel en aarde:

„En alle Heiligen die deze woorden ter harte zullen nemen en betrachten, en deze geboden gehoorzamen, zullen ontvangen: gezondheid in hunnen navel en merg in hunne beenderen.

„En zullen verkrijgen wijsheid en een uitgebreide kennis, ja, ook verborgen schatten;

„En zullen loopen en niet moede worden, wandelen en niet uitgeput worden;

„En ik de Heere, geef hun eene belofte, dat de engel der verwoesting hen zal voorbijgaan gelijk de kinderen Israëls, en hen niet zal slaan. Amen.”

Wat een wonderbare belofte! En daar de Heere de belofte alleen gemaakt heeft op voorwaarde van onderhouding der wet, waarop deze belofte bevestigd is, is de wet van gezondheid en leven voor de Laterdaagsche Heiligen, het Woord van Wijsheid te gehoorzamen.

Ik hoor dat het kaartspel zeer populair begint te worden en dat de Kerk ten gunste van het kaartspel blijkt te zijn, omdat de Kerk-autoriteiten er nooit tegen opkomen. Vanaf mijn kindertijd en in de „Juvenile Instructor”, die ten voordeele van het volk wordt uitgegeven, heb ik niets anders gelezen dan een veroordeeling van het kaartspel en de verspilling van uw tijd in het doen van iets wat geen goed brengt, stoffelijk of geestelijk, of iets anders, en soms zelfs uw kinderen tot dobbelaars opvoert, omdat zij expert-kaartspelers worden. De Kerk als een Kerk verzoekt haar leden zich het kaartspel niet te permitteeren. Ik hoop dat u mij begrijpt en ik wensch te weten dat ik voor de Kerk spreek, als ik het volk verzoek de kaarten alleen te laten.

Ouderling James E. Talmage volbrengt als president der Europeesche Zending een wonderbaar en schitterend werk in de Britsche Eilanden. Ouderling Talmage is, zooals u weet, een „Fellow of the Royal Society of Edinburgh”, en de onderscheiding van lid te zijn van een der grootste wetenschappelijke vereenigingen in de wereld, heeft er toe geleid dat hij gunstige artikelen in de couranten kan plaatsen, wat wij nimmer tevoren in de Britsche Eilanden konden doen. Ouderling Melvin J. Ballard opent een zending in Zuid-Amerika, zooals u allen weet, en heeft er reeds eenig succes ondervonden.

Ouderling Brigham H. Roberts, van den Eersten Zeventigers Raad, heeft in het Oosten betrekkingen en is, wegens het verscheiden van zijn vrouw, bij wier begrafenis hij tegenwoordig moet zijn, van de Conferentie verschoond. Hij vervult een merkwaardigen en wonderbaren arbeid in de Oostelijke Staten.

Ouderling Rey L. Pratt van den Eersten Zeventigers Raad, is met broeder Ballard in Zuid-Amerika.

Ouderling Rulon S. Wells, van denzelfden Raad, ging naar Zuid-Amerika, maar moest wegens gezondheidsredenen terugkeeren.

Schitterend zendingswerk wordt door allen verricht, die in de onderscheidene zendingen in de Vereenigde Staten en in de wereld verbonden zijn, waarvoor wij ons zeer dankbaar gevoelen. Wij ontvangen verzoeken om zendelingen van alle kanten van den aardbol — meer zendelingen, meer zendelingen. De vrouwelijke zendelingen zijn uitsluitend voor de Vereenigde Staten en worden niet naar het buitenland gezonden. Dikwijls ontvangen wij verzoeken om vrouwelijke zendelingen naar de andere werelddeelen te zenden, maar wij gevoelen het verkeerd om onze zusters verder weg te zenden.

Er is door de zendelingen, die voor korteren tijd op zending zijn geroepen, een wonderbaar werk gedaan. Het spijt ons, dat de oproep zoo laat is gekomen, en velen konden niet langer dan drie maanden in het veld blijven, sommigen vier en anderen maar vijf maanden. Wij hopen meer zendelingen voor een korteren zendingstermijn te krijgen en dat zij in staat zullen zijn een volle zes maanden in het veld te blijven. Hetgeen door sommigen volbracht werd, is werkelijk wonderbaar. Mannen van ervaring, mannen met getuigenissen en van onwankelbaar geloof in het Evangelie, hebben vele zielen tot een kennis der waarheid gebracht. Misschien kunnen sommige onzer onderwijzers gedurende hun vacantie zich opgeven om zendingswerk te verrichten.

Dit is Paschen en ik wensch u een groet voor te lezen die in het Kerstnummer van „The Deseret News” verscheen en naar mijn gedachte ook goed voor Paschen geschikt is:

„Met het naderen van het Kerstfeest gaan onze gedachten terug tot dien nimmer te vergeten nacht, toen de herders, die op de heuvelen van Judea de wacht over hunne kudden hielden, zich verwonderden toen de heerlijkheid des Heeren hen omscheen en de engel des Heeren bij hen stond en zeide: „Vreest niet, want zie, ik verkondig u groote blijdschap, die al den volke wezen zal.

„Namelijk dat u heden geboren is de Zaligmaker, welke is Christus de Heere, in de stad Davids.

„En van stonde aan was daar met den engel een menigte des hemelschen heirlegers, prijzende God en zeggende: Eere zij God in de hoogste hemelen, en vrede op aarde, in de menschen een welbehagen.”

Het was een nacht, die verschillend was van andere nachten, die gekomen en gegaan waren sedert de schepping der wereld.

De geboorte van Christus onzen Heere was meer dan een toevallige gebeurtenis, het was een gewichtig voorval in de geschiedenis der wereld, waarnaar de profeten hadden uitgezien, waarvan door dichters was gezongen en waarin engelen hun stemmen met die van stervelingen vereenigden in het loven van God. Het was de dag, vastgesteld en voorbeschikt door onzen Vader die in den hemel is, wanneer Hij zich in den persoon van Zijn Eeniggeboren

Zoon aan Zijne kinderen, die hier op aarde zijn, zou openbaren.

Hetzij de 25ste dag van December de juiste datum van de geboorte van Christus, onzen Heere, is of niet, maakt weinig verschil; wij vereenigen ons met andere Christenen om Zijn geboorte te vieren, en wanneer wij dat doen in den waren geest van den Meester, vernieuwende het verbond dat wij gemaakt hebben, dat wij gewillig zijn Zijnen naam op ons te nemen en Zijne geboden te onderhouden, die Hij ons gegeven heeft, dan zal ons offer aangenomen worden.

Hij kwam, opdat de mensch God zou kunnen zien en kennen als Hij is, want Hij gaf getuigenis, dat wie Hem gezien heeft, ook den Vader heeft gezien, want Hij was het uitgedrukte beeld van Zijn persoonlijkheid.

Hij kwam om ons het karakter van God bekend te maken en door voorbeeld en voorschrift wees Hij den weg aan, die ons in Zijn tegenwoordigheid zal terugvoeren, als wij dien bewandelen. Hij kwam om de banden des doods te verbreken, waarmede de mensch gebonden was en maakte de opstanding mogelijk, waardoor het graf van zijn overwinning en de dood van zijn prikkel is beroofd geworden.

Na Zijn kruisiging en den dood der apostelen, die door Hem waren gekozen, werd Hij gedood door hen, die vijandig gezind waren met betrekking tot de waarheden, die Hij leerde en scheen het alsof Zijn Zending en bediening een mislukking waren; maar met het verloopen van den tijd en het beter bekend worden van de leeringen van het Christendom, wendden nadenkende menschen zich tot Hem als hun bron van licht en kracht, waardoor geloof in Zijn zending en bediening bewaard is gebleven, met het gevolg dat het Christendom de heerschende invloed in de beschaving en ontwikkeling der wereld werd.

Na verloop van tijd ontstond verdeeldheid in de eerste Kerk. De wetten voor het bestuur der Kerk, opgericht door den Verlosser, werden overtreden, de verordeningen veranderd, het eeuwig verbond verbroken. De menschen begonnen hun eigen geboden als leerstellingen te onderwijzen; een vorm van godsdienst werd gevestigd, die het Christendom werd genoemd, maar zonder de macht van God was, waardoor de oorspronkelijke Kerk gekenmerkt werd. Geestelijke duisternis bedekte de aarde en groote donkerheid het volk.

Toen brak een ander gewichtig tijdperk in de geschiedenis der wereld aan. De tijd was aangebroken, vastgesteld door den Heere en voorspeld door de profeten, wanneer de bedeeling van het Evangelie zou aanbreken, wanneer het Evangelie des Koninkrijks hersteld zou worden en gepredikt in de geheele wereld als een getuigenis tot de volken, alvorens het einde komen zal.

Wederom verheugden zich de hemelen, wederom deelden hemel-

sche wezens den wil des Vaders mede aan Zijne kinderen, die hier op aarde zijn, en de menschen werden verheugd gemaakt door het aanbreken van de bedeeling van de volheid der tijden.

Joseph Smith was het middel, waardoor de Heere gewillig was het groote laterdaagsche werk te beginnen. Aan hem verschenen de Vader en de Zoon in een hemelsch visioen; op hem werden de sleutelen van het eeuwig Priesterschap bevestigd, met volmacht die aan anderen over te dragen, met de belofte, dat het Priesterschap nimmermeer van de aarde zou worden weggenomen, totdat de doeleinden des Vaders vervuld waren.

Onder zijn leiding werd de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen georganiseerd op den 6den dag van April 1830 en het bevel aan haar leden gegeven, om de Evangelieboodschap aan alle menschen bekend te maken, hen tot bekeering en geloof in Christus te roepen, die de Eeniggeboren Zoon van God in het vleesch is, zoodat zij door de gave van den Heiligen Geest zou weten, dat de boodschap, door hen gebracht, waar is.

Als een gevolg dezer boodschap zijn vele duizenden menschen uit de verschillende naties, waar het Evangelie gepredikt is, vergaderd geworden en tot Zion gebracht, de plaats door den Heere aangewezen als de vergaderplaats van het laterdaagsche Israëel. De wildernis is wegens hen blijde gemaakt en is tot vruchtbare velden herschapen geworden. Bronnen van levend water zijn voortgekomen, om het dorstige land te bevochtigen en steden zijn ontstaan, waar voorheen alleen verlatenheid en wildernis was. Muziek en stemmen van kinderen worden in de straten gehoord, alwaar stilte geheerscht heeft.

Het is de Heere onze God, die het gedaan heeft door Zijn Eenig Geboren Zoon. Hem zij de eer en heerlijkheid voor eeuwig.

Wij vermanen onze broederen en zusters der Kerk, waar zij ook zijn, getrouw in hun geloof te blijven. Houdt vast aan het Woord des Heeren, hetwelk de ijzeren roede is die ons tot den boom des levens zal leiden.

Aan het volk van de wereld verzoeken wij tot Christus te komen, door Wien verlossing tot allen komt, die Zijn naam op zich nemen en de geboden onderhouden, welke Hij hun gegeven geeft. Wij geven getuigenis, dat de volheid van Zijn Evangelie hersteld is, dat Zijn Kerk is opgericht en voort zal blijven gaan zich uit te breiden, totdat vrede onder de menschen heerschen zal en Zijn Koninkrijk zal komen en Zijn wil geschieden zal op aarde als in den hemel. O Heer, verhaast dien heerlijken dag.

HEBER J. GRANT,
CHARLES W. NIBLEY,
ANTHONY W. IVINS.
Eerste Presidentschap."

God zegene u. Amen.

(Vert. door W.)

AFSCHEIDSGROET.

Geliefde broeders en zusters en vrienden,

Terwijl ge dit leest, wordt de afstand die ons scheidt, steeds grooter, maar onze gedachten zijn nog met u. De tijd, dien wij in Holland doorgebracht hebben, is een onvergetelijke tijd voor ons geweest en met werkelijk leedwezen verlaten wij de vele vrienden, die wij gevonden hebben.

Geroepen zijnde door den man, door God in deze dagen aan het hoofd van Zijn werk geplaatst, zijn wij hier geweest en wij hopen dat wij, in welken geringen graad ook, eenig goed hebben gedaan. Indien goed, zoo geven wij Hem de eer, zoo niet, dan is dat onze eigen schuld geweest door het niet luisteren naar de influisteringen van Zijnen Heiligen Geest. Wij hopen en bidden voor den voortgang van onze broeders en zusters, die wij in Holland hebben achtergelaten; dat zij mogen getrouw blijven aan het verbond, dat zij eenmaal met God gemaakt hebben en dat zij meer van de schoonheden van het Évangalie mogen ontdekken en voortvaren tot de volmaaktheid.

Laten wij te allen tijde trachten in te zien de wonderschoone dingen en groote voorrechten, die dit Évangalie ons brengt en wij zullen zeer gemakkelijk over de moeilijkheden des levens kunnen heenstappen. Laten wij ook elkander zooveel mogelijk trachten te helpen in die moeilijkheden en elkaar bijstaan, zooals God dat van ons, als broeders en zusters van éénen Vader, verlangt.

Dat Hij u, en ook ons, moge zegenen met een geest van liefde, zachtmoedigheid, verdraagzaamheid en eensgezindheid, is de innige wensch en bede van uw broederen in het Évangalie,

E. LANDWAARD.

J. G. PINNEY.

Wm. F. KING.

A. STAM.

J. J. DRAAYER.

*Vergeet de oogenblikken van nood en bezorgdheid,
maar vergeet nimmer de les, die zij U te leeren gaven.*

DE STER NEDERLANDSCH ORGAAN VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

REDACTIE: JOHN P. LILLYWHITE - ASSISTENT: G. DOEZIE

BLIJMOEDIGHEID, EEN BLOEM LANGS DEN LEVENSWEG.

„Elk leven is bestemd om andere levens te helpen; een iegelijk zoude leven tot verbetering van allen.”

Wij zijn tot deze aarde gezonden om gelukkig te zijn, zooals het Woord luidt: „De menschen zijn, opdat zij vreugde mogen hebben.” En 's menschen grootste vreugde bestaat in het gelukkig maken van anderen, in het dienen zijner medemenschen, in het bijdragen tot hun geluk en gemak, in het uitstralen van liefde, vriendelijkheid, medelijden, sterkte en blijmoedigheid. Als leden der Kerk van Christus hebben wij de prachtigste gelegenheid in de geheele wereld om deze eigenschappen naar voren te brengen, ze te ontwikkelen en ons leven een aaneenschakeling van vreugde te doen worden. Het groote doel onzer zendingen is juist dit, dat wij dit evangelie des vredes, en zoo vol van aanmoediging, aan anderen brengen en bijdragen tot hun blijdschap. Dit laatste kunnen wij onmogelijk doen, indien wij zelf de les van blijmoedigheid niet geleerd hebben. Wij kunnen iets niet onderrichten, dat wijzelf niet weten, noch kunnen wij iets aan anderen geven, dat wij zelf niet bezitten.

Blijmoedigheid moet aangekweekt worden. Het komt niet uit zichzelf, noch bij toeval. Het is een Christenplicht en een iegelijk zou het moeten leeren. Elkeen draagt een zekeren invloed met zich om. Het kan genezend zijn, verkwikkend en opbeurend, maar ook kan het ziekelijk zijn, verstompnd en neerslachtig. Mogelijk maakt het de wereld een liefelijker, een betere en veiliger plaats om in te wonen, doch mogelijk ook maakt het de menschen moeilijker, om nobel en goed te leven. Een iegelijk mensch is verantwoordelijk voor zijn eigen karakter en den invloed die van hem uitstraalt. „De menschen zijn, opdat zij vreugde mogen hebben”, en opdat zij vreugde aan anderen mogen brengen. Evenals de Meester tot Zijn discipelen zeide, toen Hij met hen gezeten was in de opperkamer, alvorens hen te leiden naar den Hof van Gethsémané: „Deze dingen heb Ik tot u gesproken, opdat gij in Mij

vrede hebt. In de wereld zult gij verdrukking hebben; maar hebt goeden moed, Ik heb de wereld overwonnen.”

De Heere had geleerd en wist eveneens de kracht van blijmoedigheid en daarom kon Hij ook tot Zijne moedeloze discipelen zeggen: „Hebt goeden moed, Ik heb de wereld overwonnen.” Zekerlijk draagt de blijmoedige mensch in Zijn tegenwoordigheid met zich om een voortdurenden invloed ten goede. Het schudt de menschen wakker en roept voort het beste dat in hen is. Het maakt hen sterker, dapperder en gelukkiger. Zulk een mensch maakt de wereld een meer lichte, heldere, warme plaats voor anderen om in te wonen. Om zoo iemand vroeg in den morgen te ontmoeten, beteekent inspiratie te ontvangen, hetwelk de taak in de tegenkampingen van dien dag lichter zal maken.

Er is een groote verscheidenheid van manieren waarop wij anderen kunnen zegenen, een dienst van hulpvaardigheid is immer een zegen; één der grootste zegeningen is blijmoedigheid en opgewektheid. Zedelijke schoonheid, van welken aard ook, oefent een stillen invloed ten goede uit. Het is als een schoone bloem, die langs den weg groeit en een zegen voor alle voorbijgangers heeft. Opgewektheid draagt haar belooning en zegen met zich; zij is haar eigen zegen.

Overall om ons heen, in elke stonde des daags, komen wij in gemeenschap met menschen die zwak en vermoeid zijn van den strijd des levens; hooren wij snikken van smart, of gekreun van zwaarbeladen harten en gewezen van pijn en grief, van hen, die in duistere, bange Gethsémané's van moeite en kommer verkeerren. In zulke uren zijn zachte woorden van troost, aanmoediging en vriendschap als verfrisschende dauwdroppelen, die zich op verschroeiide en verdorde bloemen uitspreiden.

Het is niet altijd mogelijk om de moeilijke omstandigheden van hen, die in levensnood verkeerren, te veranderen, maar het is mogelijk om hen broederlijke liefde en aanmoediging te schenken. De „drinkbeker” van Christus werd niet weggenomen van Hem in het uur Zijner diepste zielesmart, maar een Engel daalde neder en versterkte Hem. Geen andere dienst binnen het bereik van menschelijke liefde komt zóó dicht nabij engelendienst, als die desgenen die blijmoedigheid verspreidt.

Er is een zeer schoone legende, die verhaalt hoe vele eeuwen geleden in een somber en stil woud wat mos begon te groeien. De zonneschijn verwarmde het en het spreidde zich uit, totdat het een zacht en weelderig tapijt vormde van schitterende kleuren. Op een

dag kwam Jezus, vermoed en afgemat, uit de wildernis trekkende, door dit woud; Zijn opengereten voeten bloedende van den ruwen weg, dien Hij afgelegd had. Zijn pad leidde Hem over dit mostapijt, en als Hij daarover liep, werden Zijn gewonde en vermoede voeten gestreeld, en verfrist en zij rustten door haar welkome en vriendelijke zachtheid. Dankbaar voor de versterking, die Hij dus genoten had, Jezus, uit Zijn liefdevol hart sprekend, uitte woorden, die het mos voor altijd heilig maakten: „Gij zult te allen tijde boven alle plant gezegend zijn”, en terstond sprong vanuit den groenen boezem van het mos een heerlijk schoone, volmaakte roos.

Hoewel dit maar een legende is, toch kunnen wij in haar fijngevoelige schoonheid een rijke les lezen, namelijk dat Christus altijd en overal den vriendelijk bedachtzame, die den weg lichter maakt voor den vermoede, waardeert en op prijs stelt. Indien wij een tapijt van mos kunnen uitspreiden voor een gewonden en vermoeden reiziger, dan mogen wij verzekerd zijn van des Meesters zegening en zulk een zoete taak kunnen en behooren wij elken dag te verrichten. Want Jezus ontmoet ons voortdurend en gaat langs ons pad in de gedaante van Zijn kleinen, wier levenspaden dikwijls ruw zijn, die veelal een helpende hand en een vriendelijk woord van noode hebben, om hen aan te sporen in hun wegen door het leven. Dus, „voor zooveel gij dit een van deze Mijne minste broederen gedaan hebt, zoo hebt gij dat Mij gedaan.” Hij die leeft om vreugde, hoop en moed in de harten van vermoeden te scheppen, zal voorzeker des Heilands zegen ontvangen. Herinnert u dat „elk leven is bestemd om andere levens te helpen; een iegelijk zoude leven tot verbetering van allen.”

Moge deze, Zijn zegen, de uwe zijn.

J. P. LILLYWHITE.

WAT IK ZAG IN EGYPTE EN HET HEILIGE LAND.

Door Perris S. Jensen.

Na een afwezigheid van ongeveer twee maanden, doorgebracht met het bestudeeren der Bijbelsche geschiedenis en aardrijkskunde van Egypte en het Heilige Land, verheug ik mij wederom terug te zijn in Nederland onder het volk dat ik heb leeren minnen met geheel mijn hart. Ik wensch deze gelegenheid te baat te nemen, om mijn broeders en zusters eenige dingen te vertellen, welke ik gezien heb op mijn reis, daar wij allen ongetwijfeld belang stellen in de landen, die heilig gemaakt zijn door de bedieningen onzes Heeren.

Na een aangename reis van vier dagen van Genua, Italië, arriveerde ik te Egypte en vertrok den volgenden morgen naar Caïro, de stad van moskeeën en minaretten (bidtorentjes). Het was zeer interessant voor mij om door de enge, smerige, riekende straten te loopen, aan beide zijden bezet met kleine winkels, waarvoor de waren uitgestald waren of te bengelen hingen, hetzij schreeuwendkleurige Oostersche zijde en weefsels, of de doode schapen voor de slagerswinkels. Een vreemde mengelmoes van klanken trof mijn oor, verhoogd door de veelvuldig verhitte twisten tusschen kooper en verkooper, die, zooals ik later bemerkte, een deel van hun praktijk uitmaken. Ik baande mijn weg door een gewoel van trotsche Arabieren, gekleed in lange, weelderige klederen en hel-roode mutsen of opgerolde tulbanden; door taankleurige, blootsvoete negers en modern gekleede toeristen van Europa en Amerika. Ik bezocht de pyramiden en de ruïnen van de aloude tempels, welke als stomme getuigen blijk gaven van de vervallen heerlijkheid en grootschheid dier natie.

Ja, eens waren zij een rijk en machtig volk de Egyptenaren, bedreven in bouw- en sterrekunde, zoowel als andere wetenschappen, maar al hun vroegere glorie is nu weggekijnd. Die machtige natie — waar Abraham eens sprak met Pharao; waar Jozef, weggevoerd als een slaafjongen, eens opwies om de geheele natie te regeeren en te voorzien van voedsel tegen den hongersnood, voor denwelke Pharao gewaarschuwd was door God; waar de kinderen van Israël eens zooveel moeilijkheden verduurden, tot dat Mozes, geroepen en gemachtigd door den Allerhoogste, hen uit de slavernij leidde — is vernederd geworden, als zoo treffend voorspeld was door de Profeten Jeremia en Ezechiël.

De pilaren, gedenknaalden, standbeelden en pyramiden, welke nog overbleven, zijn bedekt met inschrijvingen, welke de moedige daden verkondigen van de regeerders van Egypte en de veel bewerkte tomben en tempels voor het begraven der dooden, zijn gevuld met schilderwerken, den dooden de bootreis wijzende naar het land der geesten. Zooals de Roodhuiden van Amerika, begroeven zij met het lichaam van den doode al de voorwerpen welke gebruikt waren gedurende het leven van den gestorvene. Zij werden voorzien van honderden kleine beeldjes om booze geesten af te weren. De mummies der rijken werden iederen dag voorzien van versch voedsel en schitterende paleizen werden gebouwd, waarin de dienstknechten woonden, die dit voedsel verschaften. Ontzettend groote steenen werden honderden mijlen weg gehaald, waarmede deze verschillende, kolossale pyramiden gebouwd werden, als grafplaatsen voor de koninklijke families. Maar niettegenstaande al deze weelde en macht dier natie, viel hetzelfde lot haar ten deel, dat alle naties ten deel zal vallen die het volk van God verwerpen en vervolgen; hetzelfde noodlot, dat

de naties van Europa zullen ontmoeten, wanneer zij het evangelie verwerpen en zullen weigeren de gemachtigde dienstknechten van God te hooren.

Egypte dien avond verlatend, kruiste ik, gedurende den volgenden nacht, de woestijn, waarover de kinderen van Israël 40 jaren trokken, en ik bevond mij den volgenden morgen te Jeruzalem. Ik was verbaasd dat zulk een spoorweg gebouwd kon worden onder zulke tegenkampingen, in de verstuivende zanden der woestijn. Deze spoorweg was gebouwd gedurende den Wereld-Oorlog, toen generaal Allenby uit Egypte voortrukke met zijn troepen en het Heilige Land veroverde van de Turken, in wier bezit het was geweest vóór eeuwen en onder wier bediening het onmogelijk geweest zou zijn voor de Joden om terug te keeren en Palestina weder zich toe te eigenen zooals vandaag het geval is. Voorzeker was de hand des Heeren ontbloot, om den weg te banen voor de vergadering van Zijn uitverkoren volk, zooals ook geprofeteerd was door al de profeten van Israël, vanaf den tijd van Mozes. Zelfs den spoorweg, waarover ik reisde, beschouwde ik als een directe en letterlijke vervulling van de profetie van Jesaja (Jes. 19:23), als hij voorspelde dat een gebaande weg opgeworpen zoude worden van Egypte tot Assyrië, daar deze spoorweg verbonden is met een spoorweg, die langs de kust van Palestina en over de vallei der Eufraat loopt, de plaats van het oude Assyrië.

Ten laatste bereikte ik het historische Jeruzalem. Met groote verwachtingen begaf ik mij op weg om de stad te bezichtigen. Ik vond het zelfs nog drukker dan te Caïro. Vanwege de enge straten en de drommen van menschen worden geen automobielen toegelaten binnen de muren der stad. De stad groeit nu, zoodat zij zich niet langer bepaalt tot haar wallen, en de fijnste woongedeelten zijn nu buiten haar muren gelegen. De aloude versterkingen, die de stad omringen, zijn alle gebouwd sinds de verwoesting der stad door Titus, toen Christus' voorspelling dat „niet een steen op den ander” gelaten zoude worden, letterlijk in vervulling trad, en heden ten dage is er veel getwist betreffende waar de vroegere grenzen der stad gelegen waren, ten tijde van onzen Heiland. Dit feit maakt het eveneens onmogelijk om met zekerheid de juiste ligging vast te stellen van Calvarie of Golgotha, waar onze Heer verheven was voor de zonden der wereld. De plaats, die over het algemeen aangewezen wordt als de berg der kruisiging, komt in vele opzichten niet overeen met de beschrijving derzelve in den Bijbel. Drie verschillende plekken worden den toerist aangewezen als de plaatsen waar die gebeurtenis plaats greep.

Het gedeelte der stad binnen de muren is echt Oostersch. In vele straten genaken de tweede verdiepingen der gebouwen elkan-

der boven de straten zelve, dus de straten herschapend in donkere, vuile tunnels. Ook hier waren de kramen of winkels, alle soorten voedsel in het openbaar uitstallend voor de keuring der koopers en ook hier waren massa's getulbande Arabieren, maar ook was er nog een ander soort inwoner, de ernstig-uitziende Joden, die teruggekomen waren om het Beloofde Land weer te herwinnen en de eens schoone stad van David te herbouwen; en ook werden hier gezien vele monniken en priesters der Grieksch en Rooms-Katholieke kerken, gekleed in hun lange, zwarte kleederen.

Vóór de geboorte van den Heiland was er geen plaats zelfs in een herberg; als een kind moest hij vlieden voor Herodus; als een man was er geen plaats waar Hij Zijn hoofd kon nederleggen; maar nu, over elke plaats die maar op eenigerlei wijze in verband gebracht kan worden met het leven van Christus, zijn nu kerken of kloosters gebouwd, die in de meeste gevallen alle sporen der oudheid vernietigd hebben. Maar zijn zij plaatsen waar de Geest van God kan rusten? Zou Christus Zich thuis gevoelen onder hen? Neen! In Zijn rechtvaardigen toorn zou Hij wederom verrijzen tegen hen; zooals Hij de wisselaars uit Zijns Vaders huis verdreef, zou Hij het tegenwoordige schouwspel zien. De geest van vele dezer kerken is afstootend.

Opzichtig in hun beschilderingen, riekend met de geuren van wierook zooals de heidensche tempels van China en Japan, streeft een iegelijk den ander te overtreffen in het tentoonspreiden van zijn weelde. Zij zijn gebouwd meer met het doel de toeristen te lokken, alsmede hun geld, dan om God te dienen.

Sommige dezer kerken zijn in handen van meer dan één sekte en de jaloeschheid en haat, welke tusschen hen bestaan, is zeer veel in tegenstellig met den geest van broederlijke liefde, geleerd door Christus. Het is niet zelden dat gevechten plaats hebben in de kerken, omdat een lid van een sekte een plaats betreedt van een andere sekte, in dezelfde kerk. Nog slechts weinige jaren terug werden vier menschen gedood in een dergelijk gevecht in één dier kerken. En nog beweren zij kerken van God te zijn; waarlijk „zij naderen mij met hunne monden, en eeren Mij met hunne lippen, doch hun harten zijn verre van Mij.”

Deze dingen der menschen achter mij latend, wendde ik mijn aangezicht van de stad af en stak de nauwe vallei van Kedron over, naar den voet van den Olijfberg. Daarna beklom ik de helling, tot ik de plaats naderde waar Christus in de diepste smart neerzag op de stad, die haar Koning verworpen had en haar verwoesting voorspelde. Ik meende de droefheid te gevoelen, indien dat mogelijk is, die Hij gevoelde wanneer Hij de verschrikkelijke rampen voorzag, welke op de stad zouden komen. Deze schoone stad van David, waar de prachtige tempel stond, bemind door Christus, zoowel als alle Joden, had den Zoon van God verworpen,

een doof oor gewend aan alle waarschuwingen en smeekingen van Zijn dienstknechten. Hoe overweldigend moet Zijn smart geweest zijn, toen Hij de woorden uitte: „Jeruzalem, Jeruzalem, gij die de Profeten doodt, en steenigt, die tot U gezonden zijn! Hoe menigmaal heb ik Uwe kinderen willen bijeenvergaderen, gelijkewijs een hen haar kiekens bijeenvergadert onder de vleugelen, en gijlieden hebt niet gewild? Ziet Uw huis wordt u woest gelaten.” Ik zat terneder, alleen, en las uit mijn Bijbel het vier-en-twintigste hoofdstuk van Mattheus en sloeg de stad gade, totdat langzaam de schemering haar voor mij verborg.

Den heuvel afdalende, kwam ik aan den Hof van Gethsémané, waar onze Heiland vele malen henenging om te bidden en waar Hij den laatsten avond van zijn sterfelijk leven doorbracht. Na het laatste Pascha, wetende dat de tijd op handen was, verpoosde Christus met Zijn discipelen in den Hof van Gethsémané, om Zijn gemoed uit te storten tot Zijn Vader in den Hemel voor kracht om door den verschrikkelijken strijd te gaan, dien Hij wist dat Hem wachtte. Zijn discipelen verlatende in het eene gedeelte van den Hof, nam Hij Petrus, Jacobus en Johannes, de drie geliefdsten, de drie getrouwsten, op wier schouders spoedig de verantwoordelijkheid der kerk zoude rusten en ging naar een ander gedeelte des Hof. Daar begon Hij „droevig en zeer beangst te worden”, en zeide tot hen: „Mijn ziel is geheel bedroefd tot den dood toe; blijft hier en waakt!” en Hij ging een weinig voort en bad in zielefoltering, dat de bittere beker van Hem weggenomen werde. Zóó groot was zijn zielesmart, met het gewicht der zonden van de geheele wereld Zijn hart ternederdrukkende, dat Hij groote droppelen bloeds zweette. Driemaal bad Hij, terwijl Zijn apostelen sliepen, voordat Hij de overwinning behaalde en in staat was om te zeggen: „Slaapt nu voort, en rust; ziet, de ure is nabij gekomen en de Zoon des menschen wordt overgeleverd in de handen der zondaren.”

Toen kwam Judas, met een schare priesters en Farizeën, en heeft Jezus genomen en gebonden, weggevoerd over de Beek van Kedron, die langs den voet des Hof. henenvliedt, en heeft Hem voor Annas gebracht om geoordeeld te worden en ten einde gaf Christus Zijn leven voor ons.

(Wordt vervolgd.)

UIT ONS ZENDINGSVELD.

Van Amsterdam.

Een zeer interessante en indrukwekkende doopvergadering werd op Zaterdagavond, den 12den Juni j.l., gehouden alhier. In een openlucht-badhuys, over het IJ, terwijl de zon zich juist verborg achter de kim, sloten elf zonen en dochteren van God een plechtig

verbond met hun Vader in den Hemel, door het watergraf, daartoe geleid door dienstknechten van God, bekrachtigd door het Heilig Priesterschap, om in Zijnen naam te handelen. Het was inderdaad een zeer indrukwekkende dienst en ongeveer tweehonderd toeschouwers waren getuigen, waaronder vele onderzoekers der waarheid.

Wij danken God voor de gelegenheid, die ons geschonken was om deze vergadering te houden en wij hopen dat wij nog vele zulke vergaderingen mogen houden, waar wij de vruchten van ons zaaien mogen zien.

Wm. F. ASHTON, Conf.-Secr.

BENOEMINGEN EN VERPLAATSINGEN.

Ouderling M. Vuijk is benoemd tot Conferentie-President van Amsterdam.

Ouderling A. G. Smith is aangewezen als gemeente-president van Utrecht.

Ouderlingen F. H. Gunnell en T. B. Harmsen zullen respectievelijk te Arnhem en Delft als gemeente-presidenten werkzaam zijn.

Ouderling D. Simmons is te Utrecht en ouderling D. G. Thomas te Rotterdam geplaatst.

ONTSLAGEN.

Ouderling J. J. Draayer, laatst werkzaam te Sneek, is eervol van zijn zending hier te lande ontslagen.

.....
**Vergeet niet de aanstaande groote algemeene
 Rotterdamsche Conferentie te houden 1, 2, 3 en 4 Juli**

INHOUD.

Uittreksel der toespraak door den profet Heber J Grant blz. 193		Wat ik zag in Egypte en het Heilige Land blz. 203
Afscheidsgroet „ 200		Uit ons Zendingaveld „ 207
Blijmoedigheid, een bloem langs den levensweg . . . „ 201		Benoemingen en verplaatsingen „ 208
		Ontalagen „ 208

Uitgegeven door de Nederlandsche Zending, Crooswijkschesingel 16 B, Rotterdam — Verkrijgbaar in alle vertakkingen der Zending.

Abonnementsprijs per jaar: Nederland f 3.—, Buitenland f 4.—.

Afzonderlijke nummers 15 cent.